

Kapitel 46.

Fuldbyrdelse af Domme, der ikke lyder paa Udredelse af Penge.

§ 493.

Er der paalagt Domfældte en anden Ydelse end Penge, sker Dommens Eksekution, med de i §§ 494—496 nævnte Undtagelser, derved, at Domhaverens Interesse i Dommens Efterkommelse anslaas i Penge, og at Vederlagsbeløbet inddrives efter de i Kapitel 47 opstillede Regler, for saa vidt ikke en efter Dommens Afsigelse indtraadt Umulighed eller andre lignende Omstændigheder efter den borgerlige Rets Grundsætninger har befriet Domfældte uden tillige at medføre Erstatningspligt for ham.

Hvis der ikke i selve Dommen er fastsat et Pengevederlag, som træder i Stedet for den Ydelse, hvorpaa Dommen principalt gaar ud, kan Domhaveren under Fogedforretningen faa fastsat det Pengebeløb, hvortil hans Interesse maa anslaas. Kan Ydelsen i og for sig ikke anslaas til Penge, kan Fogeden i Stedet derfor sætte en Godtgørelse i Penge.

I Regelen har Fogeden med Vidnernes Bistand at foretage Ansættelsen (§ 480); hvis disse ikke er tilstrækkelig sagkyndige, kan Fogeden udmelde andre, som, efter at have afgivet en Forsikring som den i § 480 omtalte, yder den fornødne Bistand.

Fogeden har, saa vidt muligt, at tilkalde Domfældte, for at han kan afgive sine Oplysninger og Erklæringer, forinden Vederlagssummen bestemmes.

Derefter fastsætter Fogeden Pengevederlaget ifølge sit Skøn over Omstændighederne og uden at være bunden ved Vidnernes eller de i deres Sted trædende Personers Anskuelse. Han har herved fornemlig at drage Omsorg for, at Domhaveren faar fuldstændig Erstatning, og i Tvivlstilfælde har han hellere at fastsætte denne rigeligt end at udsætte Domhaveren for at lide noget Tab ved, at Dommen ikke efterkommes.

Anlægger Domhaveren i Anledning af, at Dommen ikke efterkommes, Straffesag ifølge § 499, kan det ham tilkommende Pengevederlag fastsættes under denne Sag i Stedet for under Fogedforretningen.

§ 494.

Skal Domfældte fravige Besiddelsen af en fast Ejendom eller tilstede Domhaveren en vis Raadighed over den, har Fogeden, saa vidt gørigt, umiddelbart at fremtvinge Dommens Efterlevelse ved Domfældtes Udsættelse eller paa anden lignende Maade.

§ 495.

Lyder Dommen paa, at Domfældte skal udlevere en rørlig Ting, har Fogeden ligeledes umiddelbart at sætte Dommen i Værk ved at fratage Domfældte Tingen, om fornødent med Magt. Forefindes Tingen ikke under Forretningen, kan Domhaveren fordre sin Interesse ansat til Penge paa den i § 493 omtalte Maade og Beløbet indrevet. Lyder Dommen paa, at Domfældte skal udlevere et Barn, har Fogeden umiddelbart at sætte Dommen i Værk ved at fratage Domfældte Barnet og overgive det til den, som efter Dommen er berettiget til at fordre dette, om fornødent med Magt.

Med de af Forholdets Natur flydende Lempelser finder § 520 ogsaa Anvendelse ved Forretninger af heromhandlede Art.

§ 496.

Skal Domfældte ifølge Dommen udføre et Arbejde eller træffe andre lignende Foranstaltninger, kan Fogeden efter Domhaverens Paastand tillade denne at lade saa-